

medtagne i saadanne Forslag, og det er ogsaa uimodsigeligt, at Tienden er en matrikuleret Ejendomsgegenstand, men det forekommer mig, at man maa se at begrænse sig saa vidt muligt. Der maa drages en Grænse et Sted, saa at man ikke tager alt for meget med i de Næringskommuner, der nu ere komne til at afgive en Del af Skatten til Opholdskommunen. Og hvad specielt Tienderne angaar, forekommer det mig, som jeg ogsaa har fremhævet tidligere, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at medtage dem, da de ikke medføre nogen Byrde for Næringskommunen, men snarere medføre Goder for den, idet det jo er Kirkeinstitutioner, der er knyttet til Tienden, Opsørelsen, Vedligeholdelsen og Brugen af dennes Bygninger, hvilket alt sammen kommer Næringskommunen til Gode. Men i langt højere Grad turde det være vigtigt at forlange medtage de Jordebogsafgifter og andre faste Afgifter, som udredes i Næringskommunen, da saadanne Afgifter jo for en stor Del falde sammen med prioriterede Kapitaler. Man kan vel ogsaa sige om Tienden, at den staar lige med disse Jordebogsafgifter, idet det er en fast og uforanderlig Afgift. Det forekommer mig, at ingen af disse Objekter burde tages med under Bestatningen. Jeg gaar i denne Betragtning ud fra, at det, at man vil komme ind paa en interkommunal Bestatning, i og for sig stiller Krav til Offerwilligheden hos de beskattede. Jeg gaar ud fra, naar jeg holder mig til Landet, at de Bestdtere, der have Ejendomme og Næring andetsteds, og som altsaa ville komme til at svare Skat i Næringskommunen, ingenlunde uden Offer ville komme til at udrede denne interkommunale Skat, thi det kommer ikke ud paa eet, hvor Skatten i dette Tilfælde betales. Der opstaar i enhver Kommune et ikke udfyldt Rum, et tomt Rum, naar man har taget en Del af den Skat, der skalde hvedes i Opholdskommunen, bort, og lader den tilflyde Næringskommunen. Der skal da en ny Vigning, en ny Udredelse finde Sted i Opholdskommunen, og da ville de større Bestdtere, der have mange Ejendomme i andre Kommuner, komme til at deltage og tilvisse deltage stærkt i Byrden ved den ny Vigning, og naar det da er et Offer, der bringes, og jeg skal tilføje: i dette Tilfælde ogsaa bør bringes, saa er det dog rimeligt, at man ikke gør Byrden større end herst nødvendigt. Der er i § 8 fastslaaet som en fast Norm, at den Skat, der skal hvedes i Næringskommunen, skal udgøre 2 pCt., kun med den Begrænsning, som senere er tilføjet, at Stat-

ten dog ikke skal overstige Halvdelen af det hos den skattepligtige oppebaarne Skattebidrag i Opholdskommunen. Mod disse 2 pCt. er der fremkommet Indvendinger. Det ærede Medlem fra Søby (Kr. Jensen) mente, at det ikke var nok. Jeg tror nu snarere, man kan sige, at det er for meget, og det er ganske vist, at der vil være mange Steder, hvor der ikke i Næringskommunen hvedes 2 pCt., hvor der hvedes et langt mindre Beløb, men efter som Reglen her er fastslaaet, vil der dog blive afkrævet af den, der opholder sig andre Steder, 2 pCt. til Næringskommunen. Jeg skal ikke gøre nogen egentlig Indvending herimod, men jeg vil blot pege paa, at det er et højt Beløb. Det forekommer mig, at da man nu har de 2 pCt. flere Steder, kan man ogsaa passende fastholde det her, men det er i mange Tilfælde langt mere, end der hvedes af de andre Skattebydere i Næringskommunen. — Mod den øvrige Halvdel af Lovforslaget, nemlig Beskatning af Aktieselskaber og juridiske Personer, er der jo hidtil fremkommet langt mindre end imod den første Del af Lovforslaget, og jeg tillader mig indtil videre deri at se et Barsel for, at man her vil kunne gennemføre de Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslaget, nogenlunde i den Aand, hvori de foreligge i Lovforslaget. Det forekommer mig ikke, at der kan være nogen særdeles Vanskelighed ved at efterkomme den Appel, der af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) blev fremsat om at have Opmærksomheden henvendt paa de indenlandske Selskaber, hvor der fradrages et passende Beløb til Amortisation af Kapitalen. Der blev navnlig nævnt Skibsrederier. Jeg kan ogsaa finde det retfærdigt at tage Hensyn til dette Moment. Jeg vil endnu blot med Hensyn til § 11, som jo hører ind under disse Bestemmelser, tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar der under velgørende Stiftelser og Foreninger ikke udtrykkelig er nævnt Sparekasser, antager jeg dog, at Meningen maa være, at ogsaa Sparekasser, for saa vidt de kun holde sig til det filantropiske Formaal, maa være indbefattede under de Udtryk, her ere brugte. Det følger vel derimod af sig selv, at naar en Sparekasse i Virkeligheden er en Bank, eller naar, som det undertiden er Tilfældet, en Sparekasse under Navn af Sparekasse driver Bankforetning, skal den rammes af Loven, ligesom det ogsaa maa følge af sig selv, at den Bank der har en Sparekasseseafdeling, falder ind under Loven. Hvis det skulde blive nødvendigt nærmere at præcisere Sparekassernes Stilling, vilde jeg foreslaa, at der